

El Camp de Morvedre

Personatges i llocs que la comarca no vol oblidar.

Levante-EMV publica cada dijous els articles preparats per a la secció «Crònica de Carrers». El dijous que bé, la plana estarà dedicada a la plaça d'Espanya d'Estivella. Estarà escrit pel Cronista Oficial Lluís Mesa.

Carrer Sant Pere Nolasc d'Algar

► La localitat va dedicar recentment un carrer a un dels seus patrons, també lligat a l'ordre mercedària

XCIII

CRÒNICA DE CARRERS

Josep Catalunya Albert

CRONISTA OFICIAL D'ALGAR DE PALÀNCIA

■ Qualsevol persona que es digne visitar Algar apreciarà molt prompte la nombrosa simbologia mercedària que es conserva al poble, sobretot en edificis emblemàtics com ara l'església parroquial de la Mare de Déu de la Mercé o l'antiga Casa del Baró, hui propietat municipal i ocupada, entre altres, pel Centre Primari de Salut, la Comunitat de Regants i la Biblio-

teca Pública. Per exemple, l'escut mercedari apareix per tot arreu, tant en la façana dels citats edificis com al seu interior.

Algar té una gran tradició mercedària, ja que, poc després de la conquesta de València l'any 1238 per les tropes de Jaume I el Conqueridor, rei de la Corona d'Aragó, va estar, amb major o menor intensitat, davall el domini de l'Ordre de la Mercé fins a la desamortització del ministre espanyol Mendizábal al segle XIX.

Encara que té un carrer dedicat a la Mercé (l'antic carrer del Fossar), sembla que des de l'any 1876, en canvi no en tenia un dedicat al fun-

Calle dedicada al santo catalán.

Algar té tradició mercedària ja que, després de la conquesta de Jaume I, va estar davall el domini de l'Ordre de la Mercé

dador de l'ordre dels mercedaris, Sant Pere Nolasc. Fou l'Ajuntament d'Algar, presidit aleshores per Juan Arnal Font, el qui va acordar, en el seu dia, no fa tants anys, dedicar a Sant Pere Nolasc un dels carrers oberts per la Corporació municipal del moment, en la dècada de 1990. De Sant Pere Nolasc ens permetem fer a continuació una breu semblança.

Pere Nolasc va nàixer a Barce-

lona el 6 de maig de 1180, encara que algun historiador ens diu que va nàixer a Mas-des-Saintes-Puelles, que hui pertany a França, i es dedicava, possiblement per tradició familiar, al comerç de teles, raó per la qual viatjava molt. Segons la tradició cristiana, la nit de l'1 d'agost de 1218 es va aparèixer la Verge Maria a Pere Nolasc i li va pregar que fundara una ordre per a la redempció de captius. I açò és el que va fer Pere Nolasc. Junta-ment amb el canonge de Barcelona, el dominic i prestigiós jurista Ramon de Penyafort, va fundar l'Ordre Reial i Militar de Nostra Senyora de la Mercé de la Redempció dels Captius. Pere Nolasc va comp-

tar també amb l'ajuda del bisbe de Barcelona Berenguer II de Palop i del mateix rei Jaume I. Els mercedaris, com força militar, es varen destacar, a l'avantguarda de les tropes catalanes i aragoneses, en la conquesta de Mallorca (1229) i de València (1238). Però la labor més important en aquells temps (hui els mercedaris assisteixen els malalts, marginats, drogoaddictes, presoners...) fou la redempció dels captius en terres musulmanes. El quart vot d'esta ordre consistia a estar disposats a oferir-se, com presoners, és a dir, passar a ser presoners si no obtenien els diners suficients per al rescat dels captius. En este punt, l'Ordre té documentades 344 missions de redempció amb més de 80.000 captius alliberats. Pere Nolasc va estar canonitzat el 30 de setembre de 1628. L'església catòlica celebra la festivitat del sant el 6 de maig (abans ho feia el 31 de gener). Respecte a la iconografia, se'l representa vestit amb l'hàbit blanc dels mercedaris, amb unes cadenes trencades que simbolitzen l'alliberament dels captius i amb un estendard amb les armes de la Corona d'Aragó.

Sant Pere Nolasc és junt amb la Mare de Déu de la Mercé i a Sant Ramon Nonat, destacat mercedari català, un dels patrons d'Algar, i se celebren conjuntament la festivitat dels tres, per decisió popular, el cap de setmana més pròxim al 24 de setembre.

LEVANTE-EMV